

Öp Alnından Şiirin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 20 Mart 2018

Boyutsuzluğumun imgesini çağırıyorum...

Düşlerim,

Düş tepesinde bir bulut benzeri

Resmimi yerleştiriyorum:

İki ismimle git-gel yaşadığım,

Özümsediğim aşklarım,

Ölümlü yarınlarım.

Şiirin tepeciği belki de nazarımda

Değiş tokuş yaptığım hülyalarım:

Şimdi bitpazarında olmalıydım:

Teneşir paklarken kimini

Şiirin bitlerini ayıklamalıydım.

Ne yani, sevgilim...

Aynı anda sevemez miyim?

Seni ve şiiri?

Ya da;

Şiiri ve sensizliğin güftesini yazarken usul usul...

Hem sessizlikte uyuduğum da yalan

Uyutulduğum ise gün gibi aşikâr:

İçimde imlerimin beşiğini sallarken tıngır mıngır

Hadi gel de öp alnından şiirin.

Vallahi yüksünmem.

Yüklüyüm ne de olsa:

Aralıksız her gece doğuma gidiyorum

Hangi yarısı mı günün?

Ölümün tepesi mi yoksa

Seninle pay ettiğim düşlerim?

Kondururum da;

Ne de olsa faniyiz ezelden

Sevmek mademki en elzem;

Dokunma sakın ah'larıma,

Dokurum ben sensizliği varsıl ikametim ise

Dumura uğradığım şunca hazandan

Bunca şiiri yığdığım
Hem de tek kalemde kim ise beni silen
Ama sindiremediđim:
Ölüm de mi yalan sevgili?
Hele ki yok mu oncası?
Aşk ile arama nifak sokan.

Delirdim işte şiirin birinden alamazken gözlerimi:
Dedim de hani:
Neden yazamıyorum en güzel şiiri?
Yakındığım mı yalvardığım mı?
Yandığım mı yoksa yaktığım mı?
Hem de ecdadımdan bu yana
En yüce ruhlu gölge,
Babadan miras biraz her şiir
Ama yazdığı değil
Bana öğrettiđi
Okuma aşkına yenik düştüğüm
Ve alamazken hızımı
Severek yol kat ettiğim.
Ölümlü imgelerin tahtına çıkıp da
Öpsen ya beni alnımdan
Ben de şiiri ruhundan.

Adım çıktı madem
Adsız bir şiire düşmeli yolum.
Adı olmayan şiirden yana da şikâyetim.
Ama kursađımdan da geçmez
Debdebeli vazgeçişlerim ile
İklumlere serildiđim
Sehven yeniđim de hani:
Hayatın ara yollarında
Girdiđim çıkmazlarda bin bir badire yüklüyüm.
Şafak tadında bir doğum
Gece oldu mu kapanan bir çiçek
Derlediđim öykülerde bul beni istersen
Ama kanma sen mutlu sonlara.

Mutlandığım mutlak bir gerçek

Bir de dilimlerken imgeleri
Ekmek arası yoksunluğumu sunduğum okuyucuya
Yüklensem de;
Sevsin beni, dememe bakma
Aslında azıcık da sen sev şiirin
En az bir dizesini.
Uyuduğum diz(e)lerinde şiirin ve sevgi tarhının
Kucaklasın beni kalem.

Sihirli bir değnek tadında
Aslında hazana biat
Kalbimdeki gömüğü de saklarken eşrafımdan
Kandırdığım mı yalan kendimi?
Ne de olsa gizlendiğime dair her şiir
Oysaki ifşa ettiğimin ispatı
Bir de ölümüne sevdamin nazarında
Rükû ettiğim Hakka ve sevgiye
Dilediğince sev beni
Haz etmesem de yalandan,
Bir kerecik olsun söyle sevdiğini:
En azından yazmadığım en güzel şiiri
Ya da son addedilen bir nakarat mı da
Hayat şarkısı.

Edindiğime nazar değmeden uzaklaşayım en iyisi:
Gölgende uyuduğum
Yüreğin hayaleti ile hasbıhal en güzeli
Duyulmazın ve görünmezin indinde
Şaibeli gölgelere vermediğimiz paye ile
Sırtımı dayadığım aşkın hulasası
Bir zafer;
Kimine nedamet
Ama vazgeçilmezim yine
Hakkın nezdinde.